

Dráček Paf - - Nezařazeno

D F#mi G D
1. Tamhle někde v dálce, kde už nevím sám,
G D E A
je země plná pohádek a já je všechny znám.
D F#mi G D
V jedné skalní škvíře, skryté v stéblech trav,
G D E A D
žilo divné zvíře, dráček jménem Paf.

R: Paf, to byl ten dráček, co stínů se bál,
měl prší nos a chodil bos a na mandolu hrál,
Paf, to byl ten dráček, co stínů se bál,
měl prší nos a chodil bos a na mandolu hrál.

2. S jistým Vénou Součkem, kloučkem z Prahy 5
on denně chodil na lipo a na turecký med.
Hrávali si v písku a z růží měli hrad
a na okvětním lístku jak v lůžku mohli spát.

R:...

3. Jednou vodní příval jim do té růže vnik
a z dráčka, co tam klidně spal je rázem námořník.
Vlajka letí vzhůru a 'sláva' volá dav
a vítat je jde sám pan král a Paf je z toho paf.

R:...

4. Žel i kloučci stárnou a Věna jakbysmet,
on zradil dráčka pro pár pih dívky z Prahy 5.
Dráček zmizel s pláčem zas ve stínu skal
a já už nevím, co je s ním, ani jak to bylo dál.

R:...